

Η ΠΛΑΝΗ
ΤΩΝ "ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ"
["Μάρτυρες του Ίεχωβά", σύστημα πλάνης]

τοῦ Πρωτοπρ. Κυριακοῦ Τσουροῦ
Γραμματέως τῆς Σ. Ε. ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων

**[Δέν ἔχομε σκοπό νά μειώσουμε ἢ νά προσβάλουμε κανένα μέ ὅσα θα
ποῦμε στή συνέχεια. Σεβόμενοι τό θρησκευτικό πιστεύω τοῦ καθενός,
ἐπιθυμοῦμε μόνο νά ἐνημερώσουμε τούς Ὁρθοδόξους ἀδελφούς μας
γιά μία πτυχή τῆς σύγχρονης πλάνης]**

1. Εἰσαγωγή

Ὁ Κύριος εἶχε προειδοποιήσει τούς μαθητές Του περί τῆς ἐμφάνισ-
ως *"ψευδοχρίστων καί ψευδοπροφητῶν"* (Ματθ. ζ' 15, κδ' 11). Ἀλλά καί ὁ
Ἀπ. Παῦλος, μιλῶντας στούς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου στήν Μίλητο, εἶχε
προαναγγεῖλλει ὅτι *"λῦκοι θαρεῖς"* καί *"ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα"*
θά ἐμφανίζονταν μεταξύ τῶν Χριστιανῶν, ὥστε νά τούς πλανήσουν ἀπό
τήν Ἀλήθεια (Πράξ. κ' 29-30). Γι' αὐτό τούς καλοῦσε σέ ἐγρήγορηση.

Μεταξύ τῶν *"ψευδοχρίστων καί ψευδοπροφητῶν"* τῶν νεωτέρων
χρόνων ἐντάσσονται καί οἱ λεγόμενοι *"Μάρτυρες τοῦ Ίεχωβά"*, εὐρύτερα
γνωστοί ὡς *"Χιλιαστές"*.

Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τονίζομε ὅτι, δέν θά ἦταν ὑπερβολή νά ποῦμε ὅτι
μέ τούς *"Μάρτυρες τοῦ Ίεχωβά"* **δέν ἔχομε τίποτε τό κοινό στήν πίστη.**
Ἀσχέτως ἐάν χρησιμοποιοῦν τήν Ἀγία Γραφή (καί τό ἐρώτημα εἶναι
ποιά;), ἀσχέτως ἂν μεταχειρίζονται χριστιανική ὀρολογία, ἂν λένε ὅτι
πιστεύουν στόν Χριστό, ἂν ἐπιδιώκουν -καί στήν Ἑλλάδα σχεδόν τό ἔχουν
ἐπιτύχει- νά καθιερώσουν γιά τήν ἐταιρεία τους τόν τίτλο *"Χριστιανοί
Μάρτυρες τοῦ Ίεχωβά"*, τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά δέν ἰσχύει. Ἐξ' ἄλλου, καμμιά
χριστιανική ὁμολογία, *"ἐκκλησία"* ἢ χριστιανική αἵρεση, δέν μπορεῖ νά
συμφωνήσῃ μαζί τους, γι' αὐτό καί δέν ἀνήκουν στό λεγόμενο
"Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν". Κι' ἂν καμμιά φορά *"δίνουν τά
χέρια"* μέ τίς ἄλλες αἱρέσεις, στόν κοινό ἀνιερο πόλεμό τους κατά τῆς
Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, καί τότε δέν συμφωνοῦν στά θέματα πίστεως,
ἀλλά μιλοῦν γιά *"ἀνθρώπινα δικαιώματα"* καί *"θρησκευτική ἐλευθερία"*,
πού τάχα τά στεροῦνται. Μιλοῦν σάν ἀδικούμενοι καί καταπιεζόμενοι
καί συνασπίζονται γιά νά ἐπιτύχουν τήν κατάργηση τοῦ 13ου ἄρθρου τοῦ
Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καί τοῦ νόμου 1363/1938, πού ἀπαγορεύουν τόν

προσηλυτισμό γενικῶς. Στόχος τους, βεβαίως, εἶναι νά ἀσκοῦν μέ πλήρη ἀσυδοσία τό προσηλυτιστικό ἔργο τους. Στρατεύονται σ' ἓναν ἀνιλεῖ πόλεμο ψευδολογίας, λασπολογίας, σκανδαλογίας καί συκοφαντίας θεσμῶν καί προσώπων, ἐκμεταλλευόμενοι τήν ἄγνοιά μας, τίς ἀδυναμίες μας, τήν ξενομανία μας καί τήν ξενοφοβία μας καί συχνά τήν ἀσυνέπειά μας νά ζοῦμε σωστά, ὡς Ὁρθόδοξοι χριστιανοί.

Σκέφθηκα, λοιπόν, νά ἀναφερθῶ μέ συντομία στήν σημερινή εἰσήγηση στά θέματα ἐκεῖνα, τά ὁποῖα χρησιμοποιοῦν κυρίως οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ" στίς ἐπισκέψεις τους στά σπίτια μας καί στίς συζητήσεις τους, ὥστε νά προκαλέσουν τό ἐνδιαφέρον τοῦ ἡμιμαθοῦς, συνήθως, συνομιλητοῦ τους, ἢ νά ἐνσπείρουν μέσα του τήν ἀμφιβολία.

2. Γενικά χαρακτηριστικά

Ἔχομε πεῖ σέ προηγούμενη συνάντησή μας ὅτι, οἱ **χριστιανικές αἱρέσεις** καί οἱ παραχριστιανικές ὁμάδες εἶναι ὁμάδες μέ πολλές καί σοβαρές ἀποκλίσεις καί διαφοροποιήσεις ἀπό τήν Χριστιανική Ἀλήθεια. Πρόκειται συνήθως γιά διδασκαλίες ἢ ὁργανωμένες ὁμάδες πού πιστεύουν στόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἢ τουλάχιστον ὁμιλοῦν γι' Αὐτόν. Εἶναι δηλαδή ὁμάδες πού κινοῦνται μέσα σέ χριστιανικά ἢ παραχριστιανικά πλαίσια. Ὅμως ἔχουν ἀλλοιώσει τήν Ὁρθόδοξη Πίστη καί Παράδοση. Μερικές ἔχουν ἀπωλέσει κάθε χριστιανικό χαρακτηριστικό στό "δόγμα" τους ἢ στό πολίτευμά τους καί κατ' ἐπίφαση μόνον μποροῦν νά ἀποκαλοῦνται χριστιανικές, ὅπως εἶναι οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ" (ἢ χιλιαστές), οἱ Μορμόνοι (ἢ Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν), οἱ Ἀντβεντιστές (ἢ Ἐκκλησία τῶν Ἀντβεντιστῶν τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας), οἱ Μελετητές τῆς Βίβλου, οἱ Εὐαγγελιστές, ἡ Παγκόσμια Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ κ.ἄ.

Κύριο χαρακτηριστικό τῶν ὁμάδων αὐτῶν, εἶναι ἀκόμη ἡ μικρή ἱστορική πορεία τους, πού δέν ἔχει καμία σχέση καί σύνδεση μέ τήν ἱστορική Ἐκκλησία πού ἵδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, οὔτε στήν πίστη, οὔτε στήν λατρεία, πολύ περισσότερο στήν "ἀποστολική διαδοχή". Ἡ ἱστορία τους ξεκινᾷ αὐθαίρετα καί ξαφνικά, μόλις μερικές δεκαετίες πρὶν, ὅπως στήν περίπτωση τῆς ἐταιρίας "Σκοπιά" τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ" πού ξεκινᾷ πρὶν ἀπό 130 περίπου χρόνια.

Ἐνα ἀκόμη χαρακτηριστικό τῶν νεοφανῶν αὐτῶν αἱρέσεων καί βεβαίως τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβᾶ", εἶναι οἱ φονταμενταλιστικές διδασκαλίες τους, ἡ σκληρή συμπεριφορά τους πρὸς τοὺς ἔξω ἀπό τήν ὁμάδα καί ἡ αὐστηρότητα (σκληρότητα) στήν πειθαρχία τῶν ὁπαδῶν τους, ἡ ὁποία ἐνίοτε παίρνει τόν χαρακτῆρα ἀπειλῆς καί τρομοκρατίας.

Επίσης χαρακτηρίζονται για τις έντονες έσχατολογικές διδασκαλίες τους και τις δήθεν προφητικές προβλέψεις τους, για τις όποιες συνεχώς διαψεύδονται. Οι συνεχείς αναγγελίες του τέλους του κόσμου, φερειπείν, ("συστήματος", κατά τους Χιλιαστές), όπως θά δοῦμε πιο κάτω, είναι μία μέθοδος έκφοβισμού και καταπίεσης της ανθρώπινης προσωπικότητας και της στέρησης βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των όπαδών τους. Ανάμεσα στις παραχριστιανικές ομάδες που δραστηριοποιούνται και στην Πατρίδα μας εντάσσονται και οι "Μάρτυρες του Ίεχωβά", που θά μᾶς απασχολήσουν στη σημερινή εισήγησή μας.

3. Λίγη ιστορία της "Σκοπιᾶς"

Η όργάνωση των "Μαρτύρων του Ίεχωβά" ή Χιλιαστών είναι μία πολυεθνική μετοχική εταιρεία, μέ έδρα τό Μπροϋκλιν της Ν. Υόρκης. Ίδρύθηκε τό έτος 1884, από τον Κάρολο Ρῶσσελ, κυρίως μέ άμερικανούς μετόχους, οι όποιοι αποκτούσαν κάθε μετοχή μέ 10 δολάρια. Ξεκίνησε μέ τον τίτλο "Φυλλαδική Έταιρεία Σκοπιά της Σιών" και τό έτος 1886 μετονομάστηκε σέ "Βιβλική και Φυλλαδική Έταιρεία Σκοπιά", τίτλο που φέρει μέχρι σήμερα. Έχρησιμοποίησε και τον τίτλο "Σπουδασταί των Γραφών". Ο δεύτερος πρόεδρός της, ό Ίωσήφ Ρόδερφορντ, την ανέκρηξε σέ θεοκρατία και έκτοτε θεωρεῖ τον έαυτό της εκπρόσωπο του Θεοῦ στην γῆ.

Η "Σκοπιά" διοικείται από ένα δωδεκαμελές συμβούλιο διευθυντών, τό όποιο όνομάζεται "*κυβερνών σῶμα*" και έδρεύει στην Ν. Υόρκη. Τό σῶμα αυτό όνομάζει τον έαυτό του "*πιστό και φρόνιμο δοῦλο*" και υποστηρίζει ότι αποτελεί τον "*άγωγό του Θεοῦ*" που μεταφέρει την αλήθεια του Θεοῦ στους ανθρώπους και ότι διαχειρίζεται τά θέματα του Ίεχωβά στην γῆ.

Έκδίδει κάθε μήνα δύο περιοδικά, την "Σκοπιά" (15νθήμερο, σέ 28.578.000 τεύχη κάθε φορά = 57. 156.000. Τό ένα τεῦχος κυκλοφορεῖ σήμερα μόνο έσωτερικά), και τό "Ξύπνα" (άλλοτε 15νθήμερο, σήμερα μηνιαῖο, μέ 34.267.000 τεύχη). Επίσης, εκδίδει σειρά βιβλίων και φυλλαδίων και έχει εκδώσει δική της, αλλοιωμένη Αγία Γραφή, την λεγομένη "Μετάφραση Νέου Κόσμου".

Σύμφωνα μέ δικά της δημοσιευμένα στοιχεία (Έκθεση έτους 2006), οι όπαδοί της ανέρχονται παγκοσμίως σέ 6.390.022, ενώ για την Ελλάδα δηλώνονται 27.914 (σύμφωνα μέ βάσιμους δικούς μας υπολογισμούς, ανέρχονται σέ 20-22.000). Έχουν 376 "εύκτήριους οἴκους" - "*αἵθουσες Βασιλείας*", και κατέγραψαν, για την Ελλάδα, για τό έτος 2008, 5.316.279

ῶρες "ἔργου", ἀπό σπίτι σέ σπίτι, πάντοτε κατά τά δικά τους στοιχεῖα, καί ἐδήλωσαν, γιά τήν Ἑλλάδα, αὔξηση 0%.

Τό νομικό καθεστώς τους στήν Ἑλλάδα εἶναι ἀμερικάνικη ἐταιρεία μέ θρησκευτικό χαρακτήρα, πού ἐντάσσεται στήν ἐλληνοαμερικανική σύμβαση συνεργασίας τοῦ 1954 καί *"ἀπολαμβάνει μεταχείριση τοῦ πλέον εὐνοουμένου κράτους"*. Καίτοι ὑπάρχουν πολλές ἀποφάσεις Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, πού ἀμφισβητοῦν ἢ ἀπορρίπτουν τόν θρησκευτικό χαρακτήρα της, ἐν τούτοις ἡ "Σκοπιά" ἔχει ἀποσπάσει ἀπό τόν Ἀρειό Πάγο τόν χαρακτηρισμό της ὡς "γνωστῆς θρησκείας", καταθέτοντας καταστατικό μή κερδοσκοπικῆς ἐταιρείας. Στήν πραγματικότητα, ὑπάρχουν δύο ἐταιρεῖες μέ τόν ἴδιο τίτλο· μία κερδοσκοπική καί μία μή κερδοσκοπική, πράγμα τό ὁποῖο ἀπέκρυψαν. Τά τελευταῖα χρόνια, αὐθαιρέτως πρόσθεσε στόν τίτλο της τόν ὄρο "χριστιανοί" καί ἔτσι σήμερα δραστηριοποιεῖται μέ τόν καταχρηστικό τίτλο "Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά", κάτι πού συμβαίνει μόνο στήν Ἑλλάδα. Δύο Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου καί Ἱερισσοῦ) προσέφυγαν στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ζητώντας νά ἀπαγορευθεῖ στους "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" ἡ χρήση τοῦ τίτλου αὐτοῦ. Ἡ ὑπόθεση ἐκκρεμεῖ.

Ἀντιθέτως, στήν Γαλλία καί μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, στό ὁποῖο προσέφυγαν οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" ἐναντίον τῆς Γαλλίας, δέν ἀναγνωρίζονται ὡς θρησκεία, ἀλλά ὡς *"αἵρεση ἐπικίνδυνη"*. Κατασχέθηκαν τά ἐντυπά τους, φορολογοῦνται τά εἰσοδήματά τους μέ ποσοστό 108% καί ἀμφισβητήθηκε σ'αὐτούς ἡ διδασκαλία στά σχολεῖα καί ἡ γονική ἐξουσία (ΕΔΑΔ, ἀπόφαση 6.11.2001).

4. Μέθοδοι προσηλυτισμοῦ

Ἄς δοῦμε στήν συνέχεια τίς μεθόδους πού χρησιμοποιοῦν συνήθως οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" στήν προσηλυτιστική τους δραστηριότητα:

Σέ μία συνάντηση μαζί μας ἢ σέ μία ἐπίσκεψη στό σπίτι μας ὁ προσηλυτιστής ἀναζητεῖ ἓνα "σημεῖο ἐπαφῆς" μέ τό ὑποψήφιο θῦμα καί ἡ συζήτηση ξεκινᾷ συνήθως ἀπό δευτερεύοντα θέματα πού ἐντυπωσιάζουν. Π.χ. γιά τήν κοινωνική ἀκαταστασία καί τούς ὑπεύθυνους γι'αὐτή, μεταξύ τῶν ὁποίων βεβαίως κύρια εὐθύνη ἔχει ὁ Χριστιανισμός, ἢ μέ μία συζήτηση γιά τίς ἰ. εἰκόνες καί τόν Τίμιο Σταυρό, (πού εἶναι δῆθεν εἰδωλα), γιά τήν "ἀντιευαγγελικότητα" τῆς στράτευσης καί τῆς μετάγγισης αἵματος ἢ, τό πολύ-πολύ, μέ τήν "ἐντυπωσιάζουσα"

έρωτηση, ἂν γνωρίζουμε ὅτι ὁ Θεός ἔχει ἓνα καί μοναδικό ὄνομα, πού ἂν δέν τό γνωρίζουμε δέν πρόκειται νά σωθοῦμε. Μέ μία ὁμοβροντία χωρίων ἀπό τήν Ἀγία Γραφή, προετοιμασμένων γιά τήν περίπτωση, θά μᾶς ἐντυπωσιάσουν, πολύ περισσότερο μάλιστα ἂν ἐμεῖς δέν ἔχουμε μελετήσει σέ βάθος καί σωστά τήν Ἀγία Γραφή. "Ἐτσι, τό ὑποψήφιο θῦμα εἶναι ἕτοιμο γιά τήν ὁλοκληρωτική ἄλλωσή του καί τόν προσηλυτισμό του στήν ἐπόμενη ἐπίσκεψη, ἡ ὁποία δέν θά ἀργήσει νά ἔλθει.

Ἡ συζήτηση θά καταλήξει στό συμπέρασμα, ὅτι ἡ λύση εἶναι μία: νά ἀκολουθήσει κανεῖς τήν "Σκοπιά" γιά νά γνωρίσει τήν Ἀλήθεια καί ἔτσι νά σωθεῖ ἀπό τήν σφαγή, πού ἐτοιμάζει ὁ Χριστός γιά τοὺς μή "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά", ὁ ὁποῖος ὅπου νᾶναι ἔρχεται. Μόνον ἡ "Σκοπιά", λένε, εἶναι τό "καταφύγιο", μέσα στό ὁποῖο οἱ ἄνθρωπος μπορεῖ νά σωθεῖ. "Ὅσοι θά βρεθοῦν ἔξω θά σφαγοῦν ἀπό τόν Χριστό καί μάλιστα οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" θά ἔχουν τήν χαρά νά πλύνουν τά πόδια τους μέσα στό αἷμα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰεχωβά, δηλαδή, στό αἷμα τό δικό μας¹. Γι'αυτό, ὁ κάθε "Μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά" τρέχει ἀπό πόρτα σέ πόρτα, στό λεγόμενο "ἔργο", γιά νά διαφωτίσει τόν κόσμο, μέ τήν προσφορά ἐντύπων καί τήν πώληση βιβλίων, φοβούμενος μή μείνει ἔξω ἀπό τό "καταφύγιο". Αὐτό γιά τόν "Μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβά" εἶναι ἡ "ἀγνή λατρεία" τοῦ Θεοῦ.

Ἀκόμη, βασική μέθοδος τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", ὅπως καί ὅλων τῶν αἰρετικῶν, εἶναι ἡ διαστρέβλωση τοῦ γράμματος καί τοῦ πνεύματος τῆς Ἀγίας Γραφῆς, μέ πολλούς τρόπους: ὅπως μέ τήν παραποίηση χωρίων ἢ τήν ἀπόκρυψή τους, τήν σύγχυση τῆς γραμματικῆς μέ τήν ἀλληγορική ἐρμηνεία, τήν συγκόλληση ἄσχετων χωρίων, τήν ἐκμετάλλευση τῶν πολυσήμαντων λέξεων, τήν σύγχυση τῆς σχετικῆς μέ τήν ἀπόλυτη ἔννοια μιᾶς λέξης ἢ τήν ἐκμετάλλευση διαφόρων ιδιωτισμῶν κ.ἄ.

Φροντίζουν, ἐπίσης, ἐπιμελῶς, ὅπως κάνουν ὅλοι οἱ αἰρετικοί, νά κάνουν δύο πράγματα: α) νά ἐξουδετερώσουν τήν δύναμη τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, δηλαδή τῶν συγγραμμάτων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας (καί τοῦτο γιατί αὐτά ἀποδεικνύουν τό πόσο μακριά βρίσκονται οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" ἀπό τήν πίστη, τήν λατρεία καί τό πολίτευμα τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας τοῦ ἵδρυσε ὁ Χριστός), καί β) νά ἀποκρύψουν τό "ἁμαρτωλό" παρελθόν τους, μέ τήν ἀνύπαρκτη ἱστορία τους, τίς ἀναρίθμητες πλάνες τους, τίς ἀλλαγές καί μεταμορφώσεις τῆς διδασκαλίας τους καί τίς ἀτέλειωτες διαψεύσεις τῶν ψευδοπροφητειῶν τους.

¹ Σκοπιά 1968, σ. 84.

Πάνω απ' όλα όμως, οι "μάρτυρες του Ίεχωβά" υποστηρίζουν επίμονα ότι κηρύσσουν την αλήθεια και μόνη την αλήθεια και ότι αυτό κάνουν για 120 τώρα χρόνια (από τό 1874), ακολουθώντας πάντοτε την Αγία Γραφή. Έμεϊς, λοιπόν, θά αποδείξουμε ότι τίποτε απ' όλα αυτά δέν ισχύει. Ούτε την αλήθεια κηρύσσουν, γιατί όλες οι κακοδιδασκαλίες τους αντίκεινται στην Αγία Γραφή, ούτε πάντοτε είχαν τίς ίδιες διδασκαλίες, γιατί συνεχώς τίς άλλαζαν μέ μεγάλη εύκολία, όπως κανείς αλλάζει γνώμη, αυτοκίνητο, ή υποκάμισο, και ακόμη γιατί διαψεύστηκαν σέ όλες τίς περιπτώσεις πού θέλησαν νά παραστήσουν τούς προφήτες.

Γιά ποιά αλήθεια μπορούν νά μιλοῦν οι "Μάρτυρες του Ίεχωβά", όταν έχουν κατακρεουργήσει τό κείμενο τῆς Αγίας Γραφῆς· όταν προσθαφαιροῦν ολόκληρα χωρία της και τήν παρουσιάζουν νά περιέχει διδασκαλίες πού ποτέ ο Κύριος δέν δίδαξε; Φθάνει νά ρίξει κανείς μιά ματιά στην δική τους έκδοση τῆς Αγίας Γραφῆς, τήν λεγόμενη "Μετάφραση Νέου Κόσμου", γιά νά διαπιστώσει μέ ποιές σατανικές μεθοδεύσεις προχώρησαν στην αλλοίωση του κειμένου της, επιδιώκοντας, μέ τρόπο Προκρούστη, νά Τήν προσαρμόσουν στίς δικές τους προκατασκευασμένες ψευδοδιδασκαλίες, "πλανῶντες και πλανώμενοι".

Και πῶς μπορούν νά υποστηρίζουν ότι εἶναι *"ὁ μόνος συλλογικός ἄγωγός του Θεοῦ γιά τή ροή τῆς βιβλικῆς αλήθειας στους ἀνθρώπους ἐπάνω στή γῆ"*, όταν μέ τίς διαψεύσεις τους στίς συνεχεῖς ψευδοπροφητεῖες γιά τόν Ἀρμαγεδδώνα και τό τέλος του κόσμου, παραπλάνησαν χιλιάδες ὁπαδούς τους, δημιουργώντας τους τεράστια προσωπικά και οἰκογενειακά προβλήματα; Ὅποιος εἶναι ἀληθινός προφήτης και μιλά ἐκ μέρους του Θεοῦ ποτέ δέν διαψεύδεται. Αἰοίμονο, όμως, σ' ἐκεῖνον, λέει ὁ λόγος του Θεοῦ, *"ὅστις ἀσεβήσῃ, και λαλήσῃ ἐν τῷ ὀνόματί μου λόγον τόν ὁποῖον ἐγώ δέν προσέταξα εἰς αὐτόν νά λαλήσῃ"* (Δευτερ. ιηϞ20). Ἄς μάς ποῦν, λοιπόν, οι "Μάρτυρες του Ίεχωβά", θυμοῦνται τί εἶχε προφητεύσει ὁ λεγόμενος *"φρόνιμος δοῦλος"* τῆς "Σκοπιᾶς" γιά τό ἔτος 1925, πού θά ἐρχόταν στην γῆ ὁ Ἀβραάμ² γιά νά ἀναλάβει ὡς πρωθυπουργός τήν διακυβέρνηση του κόσμου ἢ γιά τό ἔτος 1975; Τότε, τό φθινόπωρο του ἔτους 1975, δέν θά συνέβαινε τό τέλος τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας και ἄρα θά γινόταν ὁ Ἀρμαγεδώνας; Και δέν εἶναι τότε πού πολλοί δύσμοιροι "Μάρτυρες του Ίεχωβά", δέν παντρεύονταν και δέν τεκνοποιοῦσαν, γιατί θά τέλειωνε τό "σύστημα του κόσμου τούτου" και θά ὑλοποιοῦσαν τίς ἐπιθυμίες τους μέσα στην γήϊνη χιλιετή Βασιλεία πού θά ἀκολουθοῦσε; Τότε δέν πουλοῦσαν τά σπίτια τους οι

² Του εἶχαν μάλιστα ἀγοράσει και βίλλα στό Σάν Ντιέγο, τό Μπέθ Σαρήμ, γιά νά διαμένει.

"Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" γιά νά τά δώσουν στήν ἐταιρεία, ἐπειδή δέν τά χρειάζονταν πλέον, χωρίς νά διερωτῶνται, γιατί ἐκείνη τά μαζεύει; (ὀφθαλμοφανές παράδειγμα ἀλλοίωσης καί χειρισμοῦ τοῦ ἀνθρώπινου νοῦ). Καί μετά ἀπό ὅλα αὐτά τολμοῦν ἀκόμη νά ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι τό "κανάλι" τοῦ Θεοῦ;

5. Οἱ κυριώτερες κακοδιδασκαλίες πού διακηρύσσουν

Ἄς στρέψουμε τώρα τήν προσοχή μας στίς κυριώτερες πλάνες τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", γιά νά ἀποδείξουμε τόν ἀντιχριστιανικό χαρακτήρα τῆς ἐταιρίας "Σκοπιά" καί ὅτι οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δέν δικαιοῦνται νά διεκδικοῦν τόν τίτλο "Χριστιανοί Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά". Αὐτές οἱ πλάνες ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἀμερικάνικη ἐταιρεία "Σκοπιά" τῶν "Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", ἀφ' ἐνός μέν, εἶναι ἕνας "ψευδοδιδάσκαλος", πού κηρύττει "ἄλλο εὐαγγέλιο", ἀφ' ἑτέρου, εἶναι ἕνας "ψευδόχριστος" καί "ψευδοπροφήτης", πού ἐπιδιώκει "πλανῆσαι εἰ δυνατόν καί τοὺς ἐκλεκτούς" (Ματθ. ζ' 15. κδ' 11).

[μόνο ὅσα εἶναι ἐκτός ἀγκύλης]

α) Ὁ Θεός ἔχει ἓνα καί μοναδικό ὄνομα : Ἰεχωβά

Οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ Θεός ἔχει μόνον ἓνα ὄνομα, "Ἰεχωβά". [Ἰεχωβά, ἢ Γιαχβέ, κατά τό ὀρθότερο, σημαίνει "ὁ Ἑστίν", ὁ ὢν, ὁ ὑπάρχων]. Ἡ "Σκοπιά" ὑποστηρίζει ὅτι τό ὄνομα "Ἰεχωβά" εἶναι "τό προσωπικό ὄνομα τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ"³ καί ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο γιά τήν σωτηρία.

[Ὅποιος δέν ἀναγνωρίζει αὐτό τό ὄνομα θά καταστραφεῖ: "Θά καταφαγωθῇ ἡ σὰρξ ἐκείνων πού δέν ἤθελαν νά μάθουν ὅτι ὁ ζῶν καί ἀληθινός Θεός λέγεται Ἰεχωβά. Θά διαλυθοῦν ἐνῶ θά στέκονται στά πόδια των"⁴.]

Ἀπ' αὐτό τό ὄνομα προέρχεται καί ἡ ὀνομασία "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά", τήν ὁποία προσπαθοῦν νά στηρίξουν στό χωρίο τοῦ Ἡσ. μγϞ10.

³ Πῶς νά συζητᾶτε λογικά ἀπό τίς Γραφές, ἔκδ. 1987, σ. 233.

⁴ Ἀπό τόν ἀπολεσθέντα παράδεισο..., σ. 209.

Ἀπάντηση: Ἐν πρώτοις, πρέπει νά παρατηρήσουμε ὅτι ὁ Θεός, τόσο στήν Π.Δ. ὅσο καί στήν Κ.Δ. ἔχει πολλά ὀνόματα. Τόσα ὅσα καί οἱ ιδιότητές Του. Τά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ ἔχουν σημασία ὡς ἔννοιες καί ιδιότητες καί δέν εἶναι κύρια ὀνόματα.

[Στό ἐβραϊκό κείμενο τῆς Π.Δ. συναντᾶμε τά ἐξῆς ὀνόματα τοῦ Θεοῦ: Ἐλ Σαδάγι (Θεός Παντοδύναμος-Παντοκράτωρ) (Ἐξοδ. γΦ14. στΦ3), Κανά (Ζηλότυπος) (Ἐξοδ. λδΦ14), Καδός (Ἅγιος) (Ἡσ. νζΦ15), Γκοέλ (Λυτρωτής) (Ἡσ. ξγΦ16), Σαβαώθ (Κύριος τῶν Δυνάμεων) (Ἡσ. Ναυή, στΦ16. Ζαχ. ιγΦ2), Ἰεοβά (Ἐξοδ. στΦ23), Ἀδονάγι (Νεεμ. ιΦ29. Ψαλμ. ιεΦ2), Ἀβίρ (Ψαλμ. ιλαΦ23). Καί ἀκόμη, Ἐλ, Ἐλοάχ, Ἐλάχ, Ἐλίλ, Γιάχ, Γιεχοβί, Ἰλαλί, Ἀτσάδ, Τσούρ, Κοδές, Μαρέ, Ἐλοχίμ κ.ἄ. Τό καθένα ἀπ'αὐτά ἐκφράζει καί μιά ιδιότητα τοῦ Θεοῦ.]

Ὁ Θεός δέν ἔχει ἓνα συγκεκριμένο καί μοναδικό ὄνομα. Τό Γιαχβέ εἶναι ἓνα ἀπό τά ὀνόματα μέ τά ὁποῖα παρουσιάστηκε ὁ Θεός στούς Ἑβραίους. Ἄν παρουσιαζόταν στούς Ἕλληνες, φερειπεῖν, ἀσφαλῶς δέν θά χρησιμοποιοῦσε αὐτό τό ὄνομα, ἀλλά ἓνα ἑλληνικό.

[Τό ὄνομα "Ιεχωβά" στήν Π.Δ. γραφόταν μέ τέσσερα σύμφωνα (τό λεγόμενο τετραγράμματο) καί δέν μπορούσε νά προφερθεῖ. Ἐτσι ἡ λέξη "Ιεχωβά" δέν εἶναι ἡ πραγματική προφορά του. Ὁρθώτερο θά ἦταν τό "Γιαχβέ". Ἡ λέξη "Ιεχωβά" δημιουργήθηκε, μεταξύ τοῦ 500 καί τοῦ 1000 μ.Χ., ἀπό ἑβραίους λογίους, τούς Μασορίτες, μέ τόν συνδυασμό τῶν συμφώνων τοῦ τετραγράμματος καί τῶν φωνηέντων τῆς λέξης "Ἀδονάγι".]

Ἀκόμη, πρέπει νά υπογραμμίσουμε ὅτι οἱ ΟΦ, πού μετέφρασαν ἀπό τά ἐβραϊκά στά ἑλληνικά τήν Π.Διαθήκη, δέν χρησιμοποίησαν τό ὄνομα "Ιεχωβά" ἀλλά τό μετέφρασαν ὡς "ὁ Ὡν" ἢ "ὁ Κύριος". Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καί οἱ Ἀπόστολοι ὀνομάζουν τόν Θεό "ὁ Κύριος" [καί, σέ ἀντίθεση μέ ὅσα ὑποστηρίζουν ἀβάσιμα οἱ "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά", τά ἀρχαῖα χειρόγραφα τῆς Κ.Δ. χρησιμοποιοῦν γιά τόν Θεό τήν λέξη "Κύριος". Στήν Κ.Δ. δεσπόζει τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ὁποῖο, κατά τόν Ἀπ. Παῦλο, εἶναι *"τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα"* ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου *"κλίνει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καί ἐπιγείων"* (Φιλιπ. βΦ9-10). Καί ὁ Ἀπ. Πέτρος δέν λέει ὅτι θά σωθοῦμε μόνον ἂν γνωρίζουμε τό ὄνομα "Ιεχωβά", ἀλλά μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι *"δέν ὑπάρχει δι'οὐδενός ἄλλου ἢ σωτηρία"*, παρά μόνον διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, *"διότι οὔτε ἄλλο ὄνομα εἶναι ὑπό τόν οὐρανόν δεδομένον μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, διά τοῦ ὁποῖου πρέπει νά σωθῶμεν"* (Πράξ. δΦ12).]

Καί δέν πρέπει νά ξεχνᾶμε ὅτι ὁ Κύριος, ἐπάνω στόν Σταυρό, ἀπευθυνόμενος πρὸς τόν Θεό Πατέρα Του, δέν φώναξε "Ιεχωβά", ἀλλά ἓνα ἄλλο ὄνομά Του, "Ελωϊ Έλωϊ" ἢ "Ηλί Ηλί" (Ματθ. κζϞ46).

【Ἄλλωστε, ὅπως γράφει καί ὁ Μωϋσῆς στήν Ἑξοδό, οὔτε καί οἱ Πατριάρχες τῆς Π.Δ. ἐγνώριζαν αὐτό τό ὄνομα καί ὅμως θεωροῦνται "δίκαιοι" καί "σεσωσμένοι": *"Καί ἐφάνην εἰς τόν Ἀβραάμ, εἰς τόν Ἰσαάκ καί εἰς τόν Ἰακώβ, μέ τό ὄνομα Θεός Παντοκράτωρ· δέν ἐγνωρίσθην ὅμως εἰς αὐτούς μέ τό ὄνομά μου Ἰεοβά"* (Ἑξοδ. στϞ3). Καί ἐρωτοῦμε: Δηλαδή, ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ καί ὁ Ἰακώβ, πού δέν ἐγνώριζαν τό ὄνομα Ἰεχωβά δέν θά σωθοῦν;

Προσπαθώντας ἡ "Σκοπιά" νά ἀντικρούσει ὅλα αὐτά, ὑποστηρίζει ψευδῶς ὅτι ἔγινε ἀλλοίωση τῶν κειμένων τῆς Ἀγίας Γραφῆς κατὰ τόν 3ο μ.Χ. αἰῶνα καί τότε ἀντικαταστάθηκε, τάχα, τό "Ιεχωβά" μέ τό "Κύριος".

Κατ' ἀναλογία, καί τό ὄνομα "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δέν ἔχει καμμιά βάση. Πολύ περισσότερο διότι καί στό χωρίο τοῦ Ἡσαΐα, τό ὁποῖο ἐπικαλοῦνται, ἔχει ἄλλη ἔννοια, τήν ἔννοια τοῦ μάρτυρα, ὡς ὁμολογητοῦ ἢ ὡς μάρτυρα ὅπως στά δικαστήρια, καί δέν εἶναι κύριο ὄνομα.】

Καί τό ἐρώτημα: Γιατί ὅλη αὐτή ἡ "φασαρία"; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι στόχος ταῆς "Σκοπιάς" εἶναι νά διακρίνει τόν Πατέρα Θεό, ὡς Ἰεχωβά, ἀπό τόν Υἱό, ὥστε νά φανεῖ ὅτι Θεός εἶναι μόνον ὁ Πατήρ, ὁ Ἰεχωβά τῆς Π.Δ. καί ὄχι καί ὁ Υἱός, ὅπως θά δοῦμε στήν συνέχεια.

β) Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό πρῶτο καί τελειότερο κτίσμα

Ἡ ἐταιρεία "Σκοπιά" διακηρύττει ὅτι ὁ Υἱός εἶναι *"τό πρῶτο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ"*⁵, ὅτι εἶναι, δηλαδή, κτίσμα, ὁ *"τελειότερος ἄνθρωπος"*. Ἦταν ὁ *"μεγαλύτερος ἄνθρωπος πού ἔζησε ποτέ"*⁶. Ἦταν, λένε, *"θεῖος"* ἢ *"θεϊκός"* ἢ *"ἕνας θεός"*, ἀλλά ὄχι θεάνθρωπος, οὔτε Θεός τῆς ἴδιας οὐσίας μέ τόν Πατέρα. (χρησιμοποιοῦν τά χωρία Κολ. αϞ15, Ἀποκ. γϞ14)⁷.

Δέν πρέπει λοιπόν νά μᾶς ξεγελοῦν, ὅταν λένε ὅτι πιστεύουν στόν Χριστό καί λατρεύουν τόν Χριστό. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μπορούμε νά τοὺς ποῦμε ὅτι εἶναι εἰδωλολάτρες, διότι λατρεύουν ἓνα κτίσμα. Ἡ ἀντίχριστη αὐτή καί ἀντιγραφική κακοδοξία εἶναι χειρότερη καί ἀπό

⁵ Σκοπιά, 1916, σ. 289. Σκοπιά 1.1.1978, σ. 6.

⁶ Φυλλάδιο 2006 (2 Ἀπριλίου 2007)

⁷ *"(Ὁ Χριστός) εἶναι εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως".*
"Ταῦτα λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστός καί ἀληθινός, ἡ ἀρχή τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ".

ἐκείνη τοῦ Ἀρείου. Γιατί προχωρεῖ στήν συνέχεια σέ μιά ἀκραία καί παράλογη (ἀκριβολογῶ) θέση: **Ἡ "Σκοπιά" διδάσκει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ.** [Σπάνια θά βρῆτε σήμερα "Μάρτυρα τοῦ Ἰεχωβά" πού νά γνωρίζει αὐτή τήν κακοδιδασκαλία, διότι τήν ἀποκρύπτουν].

[Ἑρμηνεύοντας τό χωρίο Δαν. ιβΨ1-3, ἡ "Σκοπιά" γράφει: *"Μιχαήλ, (ὅπερ σημαίνει "ὅστις ὡς Θεός", ἢ ὁ ἐκπροσωπῶν τόν Θεόν), εἶναι τό ἀποδιδόμενον ἐνταῦθα ὄνομα εἰς τόν Μέγαν Λυτρωτήν"*⁸. Πρίν νά γεννηθῇ ὁ Χριστός, λένε, ἦταν ὁ "πρωτότοκος Υἱός τοῦ Θεοῦ" (προσοχή! ὄχι ὑπό τήν ἔννοια πού ἐμεῖς Τόν πιστεύομε). Στήν συνέχεια "ἐξέλιπε" ἀπό τόν οὐρανό καί ἐγίνε ἀνθρωπος Ἰησοῦς⁹. Ὄταν ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε, τό σῶμα του *"κατηναλώθη ἐπάνω στή γῆ"*, δηλαδή ἐκμηδενίστηκε, ὅπως συμβαίνει, λένε, μέ κάθε ἀνθρωπο πού πεθαίνει (γιατί, ὅπως θά δοῦμε πιό κάτω, κατὰ τήν "Σκοπιά", ὁ ἀνθρωπος δέν ἔχει ψυχή), καί μετά τήν "ἀνάσταση" ἐγίνε πάλι ὅ,τι ἦταν πρίν, δηλαδή Μιχαήλ. Στήν πραγματικότητα, σύμφωνα μέ τήν παράλογη διδασκαλία τῶν χιλιαστῶν, ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε πραγματικά, ἀφοῦ τό νεκρό σῶμα του, πού εἶναι ἐκεῖνο πού ἀνασταίνεται κατὰ τήν ἀνάσταση, ἐκμηδενίστηκε καί ἄρα αὐτός πού ἐβλεπαν οἱ Ἀπόστολοι νά ἀναλαμβάνεται στούς οὐρανούς ἦταν ἄλλος. Καί ὅμως, μιᾶνε γιά ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.]

Καί τίθεται τό ἐρώτημα: αὐτή ἦταν πάντοτε ἡ διδασκαλία τῆς "Σκοπιάς" στό βασικό καί οὐσιώδες γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου αὐτό θέμα;

Ἀπάντηση: Ὁχι. Τήν κακοδιδασκαλία αὐτή τήν ἄλλαξε ἡ "Σκοπιά" τρεῖς φορές καί μάλιστα μέ ἀντίθετες ἀπόψεις. Τό 1917 ὁ Μιχαήλ ἦταν, γιά τήν "Σκοπιά", ὁ Χριστός. Τό 1952 ἡ "Σκοπιά" ἰσχυρίστηκε ὅτι ὁ διάβολος εἶχε πλανήσει τόν πρῶτο πρόεδρο. Ἔτσι, τώρα ὁ Μιχαήλ, πού ἀναφέρεται στήν Ἀποκάλυψη (ιβΨ7), ἐγίνε ὁ *"Πάπας"*¹⁰. Ἐπειδή, ὅμως, κατὰ τήν "Σκοπιά", *"ἡ Παπασύνη εἶναι ὁ Ἀντίχριστος"*¹¹, κατὰ συνέπεια ὁ Μιχαήλ τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ὁ Ἀντίχριστος.

Ἐπειδή ὅμως, ὅπως λένε, ἦλθε καί πάλι *"περισσότερο φῶς"*, ἡ "Σκοπιά" ἐπέστρεψε ἀργότερα στήν παλαιότερη διδασκαλία της καί ἔτσι ὁ Μιχαήλ τῆς Ἀποκαλύψεως ἐγίνε καί πάλι Χριστός¹². Ἀλλά, αὐτή τήν διδασκαλία τήν εἶχαν χαρακτηρίσει ὡς διαβολική, καθόσον ὁ διάβολος εἶχε πλανήσει ἐκεῖνον πού τήν δίδασκε. Ἐπέστρεψαν, λοιπόν, σέ μιά

⁸ Γραφικάί Μελέται, τόμ. ΓΨ σ. 63.

⁹ Εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Πῶς νά συζητᾶμε ἀπό τάς Γραφάς, σ. 250.

¹⁰ Γραφικάί Μελέται, τόμ. ΖΨ σ. 236.

¹¹ Γραφικάί Μελέται, τόμ. ΒΨ σ. 407.

¹² Δημιουργία, σ. 16.

"σατανική" διδασκαλία και ἄρα ὁδηγοῦν τοὺς ὁπαδούς τους στὴν ἀπώλεια.

[Υπενθυμίζω ἐδῶ αὐτό πού εἶπα καί στὴν ἀρχή: ὅτι ἡ "Σκοπιὰ" ὑποστηρίζει ὅτι εἶναι "ὁ ἄγωγός τοῦ Θεοῦ" πού μεταφέρει τὴν ἀλήθεια καί μόνο τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους.] Ἀλλά εἶναι δυνατόν ὁ "ἄγωγός τοῦ Θεοῦ" τὴν μιά φορά νά μεταφέρει θεϊκὴ διδασκαλία καί τὴν ἄλλη διαβολικὴ; Πότε μεταφέρει τὴν ἀλήθεια; Πότε ἡ "Σκοπιὰ" εἶναι "ἄγωγός τοῦ Θεοῦ" καί πότε "κανάλι" τοῦ διαβόλου; Καί πῶς μπορεῖ κανεὶς νά ἐμπιστευθεῖ σ'αὐτὴ τὴν ἐρμηνεῖα τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί, σέ τελικὴ ἀνάλυση, τὴν σωτηρία του; [Τί ἀπὸ ὅλα ὅσα καί σήμερα κηρύσσουν ἀπὸ πόρτα σέ πόρτα εἶναι, ἔστω ἐν μέρει, ἀληθινό;]

Ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀντίχριστες διδασκαλίες καί δέν ὑπάρχουν οὔτε ὡς ἵχνη μέσα στὴν Ἀγία Γραφή.

Ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ Θεοῦ στὴν Κ.Δ. εἶναι ὁ Ἰεχωβά τῆς Π.Δ. Ὁ Χριστός, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλεῖται "Θεός", ὁ "μονογενὴς Υἱός", ὁ "Κύριος", ὁ "Κύριος πάντων", ὁ Κύριος τῶν κυρίων ὁ "εἷς Κύριος", ὁ "μόνος Δεσπότης καί Κύριος", ὁ "μέγας Θεός", ὁ "Κύριος καί ὁ Θεός μου", ὁ "Ἀληθινὸς Θεός καί ἡ Ζωὴ ὁ αἰώνιος". κ. ἄ.]

Ὁ Χριστός, ὅχι μόνο δέν εἶναι κτίσμα, ἀλλὰ εἶναι Ἐκεῖνος "δι' οὗ ἐκτίσθησαν τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καί τὰ ἀόρατα..., τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καί δι' αὐτόν ἐκτίσθησαν· καί αὐτός εἶναι πρὸ πάντων, καί τὰ πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ... Διότι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς" (Κολ. αΦ16-17. βΦ9).

[Ἀλήθεια, ἂν ὁ Χριστός, σάν κτιστός ἄνθρωπος, "ἐκμηδενίστηκε", τότε: Ποιὰ εἶναι ἡ ἔννοια τῶν 11 ἐωθινῶν Εὐαγγελιῶν μέ τις ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ; Ποιὸς ἐμφανίστηκε στὴν Μαρία τὴν Μαγδαληνὴ καί τῆς εἶπε "μή μου ἅπτου"; Τίνος τὴν πλευρὰ ἐψηλάφισε ὁ Θωμᾶς; Ποιὸς ἔφαγε τὸ "ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καί ἀπὸ μελισίου κηρίου"; Ποιόν ἔβλεπαν νά ἀναλαμβάνεται στοὺς οὐρανούς οἱ Ἀπόστολοι; Ποιόν εἶδε "καθήμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ" ὁ Πρωτομάρτυρας Στέφανος; Ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος πού φώναξε στὸν τυφλωμένο Παῦλο: "Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις";

Μὴ ψάχνετε ἀπάντηση, τὰ ἐρωτήματά σας θά μείνουν ἀναπάντητα. Σέ μιά τέτοια συζήτηση ὁ πλανεμένος συνομιλητής σας, χωρὶς νά τό καταλάβετε, θά σᾶς ἔχει πᾶει σέ ἄλλα θέματα.

Ὅμως, ἂν ὁ Χριστός δέν ἀναστήθηκε, τότε, κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλο, "ματαία ἡ πίστις ἡμῶν" (ΑΦ Κορ. ιεΦ17). Κι' ἂν ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, τότε δέν μπορεῖ νά σώσει κανένα, γιατί μόνο στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ σώζεται ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ στὸν Χριστό ἐνώνεται ἡ Θεία καί ἡ

άνθρωπινη φύση, τό κτιστό μέ τό ἄκτιστο. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, τότε δέν μπορούμε νά Τόν λατρεύουμε, γιατί δέν μπορούμε νά λατρεύουμε ἕνα κτίσμα. Ἄν ὁ Χριστός δέν εἶναι Θεός, τότε οὔτε χριστιανοί μπορούμε νά ὀνομαζόμαστε, γιατί δέν εἶναι δυνατόν νά φέρουμε τό ὄνομα ἑνός κτίσματος.

Ὅμως ἡ "Σκοπιά" κατάργησε τήν θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ψεύδεται ἀσύστολα ὅταν διακηρύσσει ὅτι πιστεύει στόν Χριστό. Ἔτσι, ἐκεῖνος πού ὑποτίθεται ὅτι σώζει τούς χιλιαστές, δέν εἶναι ὁ Χριστός ἀλλά ὁ "δοῦλος", δηλαδή, τό "κυβερνῶν σῶμα" τῆς "Σκοπιᾶς".

γ) Ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει ψυχή-πνεῦμα

[Ὅπως εἶπαμε ἤδη, μιλώντας γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ,] ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τή διδασκαλία τῆς "Σκοπιᾶς", δέν ἔχει ἀθάνατη ψυχή, δηλαδή πνευματικό στοιχεῖο. Εἶναι μόνο σάρκα, ὅπως τά ἄλογα ζῶα. Ἡ ψυχή, λένε, εἶναι ἡ δύναμη τῆς ζωῆς, εἶναι "μιά ἐνεργός δύναμις", καί ταυτίζεται μέ τήν βιολογική ζωή. Ἡ διδασκαλία γιά τήν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, λέει ἡ "Σκοπιά", προέρχεται ἀπό τόν Διάβολο¹³.

[Τότε τί θά γίνει κατὰ τήν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν; Ποιοί θά ἀναστηθοῦν, ἀφοῦ ὅλοι ὅσοι ἀπέθαναν ἐκμηδενίστηκαν; Ἀπαντοῦν: Στήν μνήμη τοῦ Θεοῦ θά διατηρηθεῖ τό προσωπικό "ὑπόμνημα" τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί θά γίνει κτῆμα κάποιου ἄλλου ἀνθρώπινου προσώπου, πού θά ζήσει στήν χιλιετῆ βασιλεία στήν γῆ¹⁴. Δηλαδή, ἐδῶ ἔχομε ἕνα εἶδος μετενσάρκωσης, ἀφοῦ ἄλλος ἄνθρωπος πεθαίνει καί ἄλλος ἀνασταίνεται.]

Ἀπάντηση: Ἡ λέξη "ψυχή", μέσα στήν Ἀγία Γραφή ἔχει **τέσσερις** διαφορετικές ἔννοιες: σημαίνει βιολογική ὑπαρξη (ζωή, γενικά, ὅπως καί στά ἄλογα ζῶα, Γέν. βΨ7. Ἰω. ιΨ11= τό ζῶο ἔχει ζωή)· πρόσωπο-ἄτομο (Πράξ. βΨ41=τόσες ψυχές)· φρόνημα (Πράξ. δΨ32= αὐτός ἔχει ψυχή)· ἀλλά καί πνεῦμα ἀθάνατο (Ματθ. ιΨ28: "Μή φοβηθῆτε ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα τήν δέ ψυχὴν μή δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δέ μᾶλλον τόν δυνάμενον ψυχὴν καί σῶμα ἀπωλέσαι ἐν γεέννῃ". Ματθ. κστΨ41: "Τό μέν πνεῦμα πρόθυμον ἡ δέ σὰρξ ἀσθενής". Λουκ. ηΨ55: "Καί ἐπέστρεψεν τό πνεῦμα αὐτῆς" (τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰακώβου). ΑΨ Κορ. στΨ20: "δοξάσατε τόν Θεόν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ"), καί πληθώρα ἄλλων χωρίων.

¹³ Ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ἡμᾶς, σ. 172. Σκοπιά 1959, σ. 454.

¹⁴ Σκοπιά 1963, σσ. 241-242.

Ἐδῶ βλέπομε ὅτι οἱ χιλιαστές ἀποδεικνύονται "θνητόψυχοι", καί προσπαθοῦν νά κηρύξουν μιά ἀντιγραφική καί ἀντιχριστιανική κακοδιδασκαλία, ἐξαπατώντας τόν ἀκροατή τους καί ἐκμεταλλευόμενοι τήν πολυσήμαντη ἔννοια τῆς λέξης "ψυχή".

δ) Ἡ ΒΦ Παρουσία ἔγινε τό 1914

[Ἐνα ἄλλο βασικό θέμα, τό ὁποῖο ἀρέσκονται νά συζητοῦν οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά", εἶναι ἡ ΒΦ Παρουσία τοῦ Κυρίου. Ἡ "Σκοπιά" καί γι' αὐτό τό ἔσχατο καί κορυφαῖο γεγονός τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἔχει ἄλλη γνώμη, διαφορετική ἀπό ἐκείνη πού διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή καί πού πιστεύομε ἐμεῖς.]

Ἡ "Σκοπιά" ταυτίζει τήν **ΒΦ Παρουσία τοῦ Κυρίου μέ τήν "βασιλεία" τοῦ Χριστοῦ** καί ὑποστηρίζει ὅτι αὕτη ἤδη ἔγινε τό 1914, ἀλλά στούς οὐρανούς (ὑπῆρχε καί ἐποχή πού ἔλεγε ὅτι ΒΦ Παρουσία ἄρχισε τό φθινόπωρο τοῦ 1874 καί σέ ἄλλη πάλι περίπτωση ὅτι ἡ Βασιλεία ἐγκαταστάθηκε στή γῆ τό 1914)¹⁵. Καί ἡ Παρουσία αὕτη τοῦ Χριστοῦ ἔγινε δῆθεν ἀοράτως. Τότε, λένε, (τό 1914), *"ἰδρύθηκε στούς οὐρανούς"* καί ἡ *"βασιλεία τοῦ Ἰεχωβά"*, μέ βασιλιά τόν Χριστό. Ἀλλά, Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, κατά τήν "Σκοπιά", σημαίνει ὅτι ἀπλά *"ὁ Χριστός στρέφει τήν προσοχή του στά πράγματα τῆς γῆς"*¹⁶. Ἔτσι, ἀπό τό 1914 ὁ Χριστός ἦλθε καί βασιλεύει στούς οὐρανούς ἀόρατα, κυβερνώντας τήν γῆ ἀπό μακριά καί ἀλοίμονον στίς κυβερνήσεις τοῦ κόσμου τούτου, πού δέν τοῦ ἔχουν παραδώσει τήν ἐξουσία.

Καί τότε πῶς πρέπει νά ἐκλάβουμε τά "σημεῖα τῶν καιρῶν", γιά τά ὁποῖα κάνει λόγο ἡ Ἁγία Γραφή, ὅτι θά προηγηθοῦν τῆς ΒΦ Παρουσίας, μέ πολλά ἐμφανῆ καί τρομακτικά γεγονότα, πού θά ἀναστατώσουν τό σύμπαν; Ἐ, αὐτά ἔπονται τῆς ΒΦ Παρουσίας, λέει ἡ "Σκοπιά", ἀσχέτως ἂν ἡ Γραφή λέει τό ἀντίθετο, ὅτι προηγοῦνται αὐτά καί μετά *"ἥξει τό τέλος"*. Ἡ "Σκοπιά", γιά νά "στήσει" τήν δική της διδασκαλία, δέν διστάζει νά γίνει προκρούστης τῆς Γραφῆς καί νά καταργήσει κάθε λογική.

Ἀπάντηση: Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς λέει ὅτι *"οὐδεὶς οἶδεν τήν ἡμέραν καί τήν ὥραν ἐν ᾗ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται"* (Ματθ. κδ' 16. κε' 13). Καί ἀκόμη, συμπληρώνει, ὅτι κατά τήν Β' Παρουσία Του *"αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθῇσονται"*, δηλαδή θά ἀνατραπεῖ ὁλόκληρο τό σύμπαν. Ὁ δέ Ἀπ. Παῦλος μᾶς προειδοποιεῖ ὅτι ὁ Κύριος θά ἔλθει *"ὡς κλέπτης ἐν νυκτί"* (Α' 1. Θεσ. ε' 5). Καί στήν Ἀποκάλυψη ὁ ἴδιος ὁ Κύριος λέει στόν

¹⁵ Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, φυλλάδιο "Ἐκατό χρόνια ἀπάτης".

¹⁶ Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου, "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" καί Ὁρθοδοξία, σ. 192.

Ἰωάννη, ὅτι ἡ ΒΦ Παρουσία Του θά εἶναι ὁρατή καί ὅτι *"θά ἰδῇ αὐτόν πᾶς ὀφθαλμός, καί ἐκεῖνοι οἵτινες ἐξεκέντησαν αὐτόν"* (Ἀποκ. αΨ7).

Αὐτά γράφει ἡ Ἁγία Γραφή καί αὐτά πιστεύει κάθε χριστιανός. Ὅμως ὁ "ἀγωγός τοῦ Θεοῦ" ἔχει "ἄλλο εὐαγγέλιο". Θρασύτατα καθορίζει καταχρηστικά *"χρόνους καί καιρούς"* τοὺς ὁποίους *"ὁ Πατήρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ"* (Πράξ. α΄7), καί γι' αὐτό διαψεύδονται.

[ε] Τό τέλος τοῦ κόσμου, ὁ Ἀρμαγεδδώνας ἔπρεπε ἤδη νά ἔχει συμβεῖ.

Μέ τήν ἀντιγραφική διδασκαλία τῆς ΒΦ Παρουσίας συνδέει ἡ "Σκοπιά" καί τόν πόλεμο τοῦ Ἀρμαγεδδώνα, δηλαδή τό τέλος τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἐπάνω στήν γῆ, τό ὁποῖο θά συμβεῖ, κατά τήν "Σκοπιά", μέ τήν συμπλήρωση 6.000 χρόνων ἀπό τήν δημιουργία τοῦ κόσμου. Σ' αὐτό τόν πόλεμο θά σωθοῦν μόνον ὅσοι θά εἶναι ἐνταγμένοι στό *"καταφύγιο"* τῆς "Σκοπιᾶς". Ὅλοι οἱ ἄλλοι θά σφαγοῦν ἀπό τόν ἴδιο τόν Ἰησοῦ Χριστό. Πολλές φορές ἡ χιλιαστική ὁργάνωση διακήρυξε ὅτι συμπληρώθηκαν τά 6000 ἔτη καί προανήγγειλε τό τέλος τοῦ κόσμου, ἀλλά πάντοτε διαψεύστηκε. Διεκήρυξε ὅτι τό τέλος τοῦ κόσμου θά γίνει τό 1914¹⁷, τό 1925¹⁸, τό 1931¹⁹, καί, γιά τελευταία φορά, τό 1975²⁰.

Ἀπάντηση: Ὅμως ὁ Κύριος μᾶς ἐδίδαξε ὅτι κανεῖς δέν μπορεῖ νά γνωρίζει *"τούς χρόνους καί τούς καιρούς"* αὐτῶν τῶν κοσμογονικῶν γεγονότων (Πράξ. αΨ7). Γιά τήν Ἁγία Γραφή ὁ Ἀρμαγεδδώνας δέν εἶναι ἓνας πραγματικός πόλεμος, ἀλλά μιά εἰκόνα πού παριστάνει τήν τελική συντριβή τοῦ κακοῦ ἀπό τόν Κύριο κατά τήν ἡμέρα τῆς ΒΦ Παρουσίας Του καί τόν θρίαμβο τοῦ καλοῦ. Οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" πιστεύουν ὅτι ὁ Ἀρμαγεδδώνας θά εἶναι ἓνας πραγματικός πόλεμος, ὁ ὁποῖος θά γίνει μάλιστα μετά τήν ΒΦ Παρουσία, ὅπως λένε οἱ χιλιαστές, καί θά τοὺς ἀνοίξει τόν δρόμο γιά μιά χιλιετῆ βασιλεία ἐπάνω στήν γῆ.

Μετά ἀπ' αὐτές τίς διαψεύσεις της, ἡ "Σκοπιά" διαδίδει τώρα ὅτι ποτέ δέν διακήρυξε κάτι τέτοιο καί ὅτι κανεῖς δέν ξέρει πότε θά ἔλθει τό τέλος. Ξεχνᾷ φαίνεται ὅτι παραμένουν τά γραπτά κείμενά της μέ τίς ψευδοπροφητεῖες της. Πάντως, λέει, τό τέλος θά ἔλθει σύντομα. Γι' αὐτό στήν "Σκοπιά" τοῦ 1988 προειδοποιεῖ τά ζευγάρια πού θέλουν νά τεκνοποιήσουν, ὅτι *"αὐτός δέν εἶναι ὁ ἰδανικός καιρός γιά νά φέρῃ κανεῖς*

¹⁷ Χαραυγή τῆς χιλιετηρίδος, τόμ. ΒΦ, 114.

¹⁸ Ἑκατομμύρια ζώνταν ἤδη οὐδέποτε θά ἀποθάνωσιν, σσ. 77, 85, 100.

¹⁹ Το τετελεσμένον μυστήριον, σ. 719.

²⁰ Σκοπιά 1.8.1968, σ. 463. Σκοπιά 1970, σσ. 464-465. Ξύπνα 8.3.1969, σ. 14.

παιδιά στον κόσμο"²¹. "Ετσι, ἡ ἀδίστακτη αὐτή ἐταιρεία, προκειμένου νά ἐλέγχει πλήρως τήν ζωή τῶν ἀπλήρωτων διακινητῶν τῶν προϊόντων της, καί χάριν *"αἰσχροῦ κέρδους"* (Τίτ. αΦ11), παρεμβαίνει στό πρῶτιστο καί θεοῖδρυτο καθῆκον τῶν γονέων πού εἶναι ἡ τεκνογονία.]

[στ) Οἱ ὁπαδοί τῆς "Σκοπιᾶς" χωρίζονται σέ δύο τάξεις

Ἡ Ἀγία Γραφή διδάσκει ὅτι ὁποῖος πιστεύει στον Χριστό καί βαπτίζεται στό ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, γίνεται μέλος τοῦ Σώματός τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τῆς Ἐκκλησίας καί τέκνο Θεοῦ κατά χάρη. Ἡ ἔνταξη στήν Ἐκκλησία γίνεται μέ τό Βάπτισμα, κατά τό ὁποῖο συγχωροῦνται καί ἐνδεχόμενες ἁμαρτίες πού ἔχουν διαπραχθεῖ ἀπό τόν βαπτιζόμενο πρὶν ἀπό τό βάπτισμα. Τό Βάπτισμα, κατά τήν Ἀγία Γραφή, ἔχει γιά κάθε πιστό τό ἴδιο ἀποτέλεσμα. Τόν καθιστᾷ τέκνον Θεοῦ. Αὐτό ὁμολογοῦμε καί στό Σύμβολο τῆς Πίστεως: *"Ἐν Βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν"*.

Αὐτά εἶναι "ψιλὰ" γράμματα γιά τήν "Σκοπιά". Τό βάπτισμα, γιά τήν "Σκοπιά", εἶναι μιά συμφωνία ἔνταξης στήν ὁργάνωση καί ὑπόσχεση γιά ὑπηρεσία τῶν συμφερόντων της. Ἐτσι, ἐκείνη καθορίζει τά ἀποτελέσματα τοῦ Βαπτίσματος καί ὄχι ἡ Ἀγία Γραφή. Ἐκείνη καθορίζει ποιά θά εἶναι ἡ θέση κάθε βαπτιζομένου ὁπαδοῦ της μέσα στήν ἐταιρεία. Τούς χωρίζει, λοιπόν, αὐθαίρετα σέ δύο "τάξεις" καί κηρύσσει γι' αὐτούς δύο *"ἐλπίδες"*. Ἄλλοι ὁπαδοί γίνονται τέκνα Θεοῦ καί ἄλλοι ὄχι. Οἱ πρῶτοι, οἱ προνομιοῦχοι, οἱ *"ἅγιοι"*, τά τέκνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι μόνον 144.000 (Ἀποκ. ζ'4, ιδ'1). Αὐτοί μόνον ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία, τό *"μικρό ποίμνιο"*, αὐτοί μόνον ἔχουν τήν *"οὐράνια ἐλπίδα"* καί θά ζήσουν στούς οὐρανούς καί θά συμβασιλεύσουν μέ τόν Χριστό. Αὐτοί μόνον μποροῦν νά μεταλαμβάνουν ἀπό τά *"ἐμβλήματα"*, τό ἐξάμβλωμα αὐτό τῆς Θείας Κοινωνίας, ὅπως θά δοῦμε πιό κάτω.

Οἱ ἄλλοι, οἱ χιλιάδες τῶν ὁπαδῶν, δέν εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας, οὔτε τέκνα Θεοῦ. Ὀνομάζονται *"πολύς ὄχλος"*, καί εἶναι *"τέκνα"* τῆς ὁργάνωσης καί *"ἐγγόνια"* τοῦ Θεοῦ. Αὐτοί ἔχουν τή *"γήϊνη ἐλπίδα"*, θά ζήσουν γιά χίλια χρόνια στή γῆ, θά σωθοῦν ἂν εἶναι πειθαρχικοί στίς ἐντολές τῆς "Σκοπιᾶς" καί δέν μποροῦν νά μεταλαμβάνουν ἀπό τά *"ἐμβλήματα"*. Ὀνομάζονται, ἀκόμη, *"ξυλοκόποι"*, *"νεροκουβαλητές"*, *"Γαβαωνίτες"* κ.ἄ., δηλαδή, σκλάβοι καί ὑπηρέτες τῆς ἐταιρείας "Σκοπιά".

Αὐτή ἡ ρατσιστική ταξική διάκριση τῶν ὁπαδῶν τῆς "Σκοπιᾶς" δέν ἔχει καμία γραφική κατοχύρωση. Καί δέν θά μποροῦσε νά γίνει ἀλλοιῶς,

²¹ Σκοπιά 1988, σσ. 26-27.

άφοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴσοι καί κάθε πιστός πού βαπτίζεται ἀποκτᾷ τὰ ἴδια δικαιώματα μέσα στήν Ἐκκλησία (ἀσχέτως ἂν εἶναι κληρικός ἢ λαϊκός). "Ἐνα μόνο Βάπτισμα ὑπάρχει μέ τὰ ἴδια ἀποτελέσματα γιά ὅλους, μιά ἐλπίδα, ἡ οὐράνια, γιά ὅλους. "Ὅλοι ὅσοι *"εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν Χριστόν ἐνεδύθημεν"* (Γαλ. γ' 27), καί ὅλοι μας εἴμαστε τέκνα Θεοῦ κατά χάρη καί μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Κάθε ἄλλος ἰσχυρισμός τῆς "Σκοπιᾶς" εἶναι αὐθαίρετος, ἀντιγραφικός, ἀβάσιμος καί βλάσφημος.]

ζ) Ἡ "Θεία Κοινωνία" εἶναι μόνο γιά λίγους

Ἡ Θεία Κοινωνία εἶναι τό κέντρο τῆς πίστεώς μας, τῆς ζωῆς μας καί τῆς λατρείας μας. Ὁ Κύριος συγκρότησε τήν Ἐκκλησία Του γύρω ἀπ' αὐτό τό βασικό καί σωτήριο μυστήριο. [Ἰδρύνοντας τό μυστήριο αὐτό τήν ἑσπέρα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου εἶπε: *"Λάβετε φάγετε, τοῦτο ἐστί τό σῶμα μου, τό ὑπέρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν". "Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο γάρ ἐστί τό αἷμα μου, τό τῆς καινῆς διαθήκης, τό ὑπέρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν"* (Ματθ. κστ' 26-28).] Διδάσκοντας, ἐπίσης, τούς μαθητές Του ὑπογράμμισε ὅτι: *"Εάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωήν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωήν αἰώνιον καί ἐγώ ἀναστήσω αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ"* (Ἰωάν. στ' 53-54).

Παρ' ὅλα ταῦτα, οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ" δέν δέχονται αὐτά πού ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καθώρισε. Τήν Θεία Εὐχαριστία τήν ὀνομάζουν *"ἀνάμνηση"* καί *"ἐμβλήματα"* καί δέν δέχονται ὅτι εἶναι Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Τήν τελοῦν, ὅπως καί οἱ Προτεστάντες ἀπλά ὡς *"ἀνάμνηση"*, μέ ἄζυμο ἄρτο, μιά φορά τόν χρόνο, γύρω στά τέλη Μαρτίου ἢ στίς πρῶτες ἡμέρες τοῦ Ἀπριλίου, ἔτσι μόνο γιά νά "θυμοῦνται" τόν Χριστό.

Ἀπάντηση: Ὁ Κύριος, ὅμως, μᾶς προειδοποίησε ὅτι ὅποιος δέν φάει τό Σῶμα Του καί δέν πίνει τό Αἷμα Του οὔτε ἄφεση ἁμαρτιῶν θά ἔχει οὔτε ζωή αἰώνια. Ἀλλά οἱ χιλιαστές δέν λογαριάζουν τούς λόγους τοῦ Κυρίου. Κατά τήν τελετή πού κάνουν, περιφέρουν ἕνα δίσκο μέ ἄζυμο ἄρτο καί κρασί καί δέν ἐπιτρέπουν νά "μεταλάβουν" ἀπ' αὐτά τὰ εἶδη ὅλοι οἱ ὀπαδοί τους. Μόνον ἐάν παρίσταται κάποιος ἀπό τό λεγόμενο *"ὑπολοίπου,"* δηλαδή κάποιος ἀπό τούς ἐλάχιστους ὑπεραιωνόβιους πού ἴσως ἔχουν ἀπομείνει, καί πού ἦταν παρόντες ὅταν ὁ Χριστός ἦλθε τό

1914, μόνον αυτός μπορεί νά λάβει από τὰ "έμβλήματα". Οἱ ἄλλοι ὅλοι, τό μεγάλο πλῆθος τῶν "μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", ὁ "πολύς ὄχλος", πού εἶναι παρόντες στήν "ἀνάμνηση", ἀπαγορεύεται νά λάβουν. Καί τοῦτο γιατί δέν ἀνήκουν στήν ἐκκλησία, δέν εἶναι τέκνα Θεοῦ, ἀλλά τέκνα τῆς ὀργάνωσης καί "ἐγγόνια" τοῦ Θεοῦ. Στήν Ἑλλάδα, ὅταν τελεῖται αὐτή ἡ "ἀνάμνηση", κανείς δέν μεταλαμβάνει ἀπ'αὐτά τὰ εἶδη, γιατί κανείς "Ἑλληνας "μάρτυρας τοῦ Ἰεχωβά", ὅπως οἱ ἴδιοι ὑποστηρίζουν, δέν ἀνήκει στήν ἐκκλησία.

Καί τότε πῶς θά σωθοῦν ὅλοι αὐτοί, οἱ δῆθεν χριστιανοί, τὰ πλήθη τῶν "μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά", πῶς θά ἔχουν ζωή αἰώνια; Αὐτό δέν ἀπασχολεῖ τήν ὀργάνωση. Ἔτσι, τούς ἐξαπατᾷ στό βασικότερο θέμα, πού εἶναι ὁ κύριος σκοπός, στόν ὁποῖο πρέπει νά ἀποβλέπει ὁ χριστιανός, δηλαδή στόν τρόπο τῆς σωτηρίας του. Καί μέ πιά δικαίωμα, ἀλήθεια, ἡ "Σκοπιά" κλείνει τήν πόρτα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν στούς ἀνθρώπους; Αὐτό φαίνεται ὅτι δέν ἐνδιαφέρει καί τόσο τήν "Σκοπιά".

[η] Τό "στρατόπεδο τοῦ σατανᾶ" περιλαμβάνει ὅλες τίς Ἀρχές.

Ἡ "Σκοπιά" διακηρύσσει ὅτι οἱ ὁπαδοί της εἶναι νομοταγεῖς πολῖτες καί σέβονται τίς κυβερνήσεις. Ὅμως καί σ'αὐτό τό θέμα ἡ θέση της δέν εἶναι σταθερή καί εἰλικρινής.

Ὁ πρῶτος πρόεδρος, ὁ Ρῶσσελ, στήν ἀρχή παραδεχόταν τήν νομιμότητα τῶν ἐθνικῶν κυβερνήσεων. Ὅμως τό 1920 τοῦ ἦλθε "*ζωηρότερο φῶς*", ἄλλαξε καί διεκήρυξε ὅτι, ἀφοῦ οἱ Κυβερνήσεις δέν παρέδωσαν τήν ἐξουσία στόν Χριστό τό 1914, ἀνήκουν πλέον στήν ὀργάνωση τοῦ Διαβόλου, ἡ ὁποία στήν Ἀποκάλυψη συμβολίζεται μέ ἓνα θηρίο²².

Ἔτσι, ἀνεκήρυξε ὡς "ὑπερέχουσες ἐξουσίες", γιά τίς ὁποῖες κάνει λόγο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. ιγ'1), τήν ἱεραρχία τῆς ἴδιας τῆς "Σκοπιᾶς". Τίς ἐθνικές κυβερνήσεις, μαζί μέ τούς στρατούς, τίς ἀστυνομίες, τίς ἐκκλησίες, τήν δικαστική ἐξουσία, τίς ἐνέταξε στό στρατόπεδο τοῦ Σατανᾶ. Καί μέχρι σήμερα ἡ "Σκοπιά" κηρύττει ὅτι οἱ πολιτικές κυβερνήσεις ἀνήκουν στόν Σατανᾶ²³.

Καί ὁ δεύτερος πρόεδρος, ὁ Ρόδερφορντ, διακήρυξε ὅτι οἱ πολιτικοί καί οἱ κληρικοί εἶναι "*πράκτορες τοῦ Σατανᾶ*" καί "*ἀντιπρόσωποι δαιμονίων*"²⁴. Ὑποκρινόμενη ὅμως καί ξεγελῶντας τίς ἴδιες τίς

²² Ἀποκ. ια'7, ιγ'1. Φῶς Α' σ.192, Ὁρησκεία σ. 272

²³ Βλ. π. Ἀντ. Ἀλεβιζοπούλου Ἡ Σκοπιά: Ζωηρότερο φῶς ἢ πυκνότερο σκότος; σσ. 69-94 καί Ἐνωμένοι στή λατρεία τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ 1983, σ. 63

²⁴ Ὁρησκεία σ. 71,72

κυβερνήσεις, διακηρύττει προς τὰ ἔξω ὅτι οἱ "ὑπερέχουσες ἐξουσίες" εἶναι οἱ πολιτικές κυβερνήσεις²⁵ καί ὅτι τίς τιμᾷ καί τίς σέβεται.

Στήν παράταξη τοῦ Σατανᾶ ἀνήκουν καί ὅλοι οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, ὅπως ὁ ΟΗΕ (τό "βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως").

Γι' αὐτό καί οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δέν στρατεύονται. "Ὅχι γιατί εἶναι εἰρηνιστές, ἀλλά γιατί ὑπακούουν στή "Σκοπιά", ὑπηρετοῦν τήν "κυβέρνηση" τοῦ Θεοῦ καί διαχωρίζουν τήν θέση τους ἀπό τό "στρατόπεδο τοῦ διαβόλου". Ἔτσι, δέν ἀποδίδουν τιμή οὔτε καί στά σύμβολα τῶν ἐθνῶν, πού εἶναι οἱ σημαῖες.

Ὁ ἴδιος ὅμως ὁ Χριστός ἐκήρυξε: "Ἀπόδοτε τὰ τοῦ καίσαρος τῷ καίσαρι καί τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ" (Ματθ. κβ' 21). Ἐπλήρωσε δέ ὁ ἴδιος καί τόν φόρο του στό κράτος (Ματθ. ιζ' 27).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στούς Κορινθίους: "Πᾶσα ψυχή ἃς ὑποτάσσεται εἰς τὰς ἀνωτέρας ἐξουσίας· διότι δέν ὑπάρχει ἐξουσία εἰμὴ ἀπό Θεοῦ· αἱ δέ οὗσαι ἐξουσίαι, ὑπό τοῦ Θεοῦ εἶναι τεταγμέναι" (Ρωμ. ιγ' 1).

Ἐνῷ ὅμως ἡ "Σκοπιά" ταυτίζει τίς κοσμικές ἐξουσίες μέ τό "θηρίον", δέν παύει νά ζητᾷ τήν ὑποστήριξή τους καί νά συμβιβάζεται μαζί τους. Δέχεται π.χ. νά ὑπηρετοῦν οἱ ὁπαδοί της τήν στρατιωτική τους θητεία μέ "κοινωνική ὑπηρεσία", ἀμοιβόμενοι καί ἐκμεταλλευόμενοι τή θέση τους γιά νά προσηλυτίζουν ἀνύποπτους χριστιανούς.

Ἀπό τήν ἄλλη ἐφαρμόζει «στρατηγική πολέμου» ἀπέναντι τῶν "λύκων" καί χρησιμοποιεῖ τὰ παραδείγματα τῆς Ἰαήλ καί τῆς Ραάβ ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη (ἡ Ἰαήλ ἐφάρμοσε "πολεμικό δόλο" καί ὑποκρίθηκε φιλία στόν Σισάρα καί ὅταν ἀποκοιμήθηκε τόν δολοφόνησε, Κριταί δ' 11-21. Τό ἴδιο καί ἡ πόρνη Ραάβ ἀπέναντι στό ἴδιο ἔθνος, Ἰησ. Ναυῆ β' 4-14).

Μέ αὐτούς τούς σατανικούς τρόπους ξεγελᾷ ἡ "Σκοπιά", ὅχι μόνον τούς ἀνύποπτους ἀνθρώπους, ἀλλά καί τίς κυβερνήσεις.

Εἶναι ὅμως ἀτέλειωτες οἱ πλάνες καί οἱ κακοδοξίες τῆς ἐταιρείας "Σκοπιά". Εἶπα καί στήν ἀρχή, ὅτι δέν ἔχομε τίποτε τό κοινό μέ τούς "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" οὔτε στήν πίστη καί στήν περί Θεοῦ, ἀνθρώπου καί κόσμου διδασκαλία, οὔτε στίς παραδόσεις, οὔτε καί στό ἐκκλησιαστικό πλῆτευμα.

Προτοῦ ὅμως κατακλείσουμε τόν λόγο, θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ ἐπιγραμματικά σέ δύο ἀκόμη θέματα, στά ὁποῖα στέκονται ἰδιαιτέρως οἱ χιλιαστές, προκειμένου νά ἐντυπωσιάσουν τόν συνομιλητή τους, καί μάλιστα τὰ κάνουν "βιτρίνα" τους: τήν ἄρνηση στήν μετάγγιση αἵματος καί τήν ἄρνηση στήν στράτευση. στό πρῶτο, θέλουν νά δείξουν τήν

²⁵ Σκοπιά 1963, σ. 171

έμπιστοσύνη τους τάχα στον Θεό, ενώ στο δεύτερο, θέλουν να παρουσιαστούν τάχα ως ειρηνιστές. Καί τά δυό εἶναι ψευδέστατα προσωπεῖα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι καί μέ τίς δυό αὐτές ἐντολές ἡ "Σκοπιά" ἐπιδιώκει νά ἀσκήσει ψυχολογική βία πάνω στους ὁπαδούς της, νά τούς συσπειρώσει καί νά τούς καταστήσει ἄβουλα ὄργανά της, ὥστε νά διακινοῦν τά προϊόντα της καί νά ἐμφανίζονται ὡς "μάρτυρες τῆς πίστεως".

Βεβαίως, γιά τόν ἀντικειμενικό μελετητή τῆς χιλιαστικῆς πλάνης εἶναι ὀλοφάνερο πώς καί μέ τούς δυό τρόπους τό θῦμα-ὁπαδός ταλαιπωρεῖται, ὑφίσταται "ψυχολογικό βιασμό", διακινδυνεύει τήν ζωή του καί ἀποκόπτεται ἀπό τό κοινωνικό σύνολο. Αὐτό ὅμως δέν ἐνδιαφέρει τήν ἐταιρεία. Ἄλλος εἶναι ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπός: ἡ ψυχολογική βία. Ὅποιος δεχθεῖ νά διακινδυνεύσει τήν ζωή του καί τήν ζωή τῶν παιδιῶν του ἀρνούμενος τήν μετάγγιση, ἐπειδή ἔτσι τόν διέταξε ἡ "Σκοπιά", ὁ "ἀγωγός" καί ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτό θά εἶναι πλέον πρόθυμος νά δεχθεῖ ὅποιαδήποτε διδασκαλία τοῦ "σερβίρει" καί νά ἐκτελέσει ὅποιαδήποτε ἐντολή τοῦ δώσει ἡ ἐταιρεία, ἀκόμη καί τήν πιό παράλογη.]

θ) Ἄρνηση στήν στράτευση

Ἀλλά μήπως οἱ χιλιαστές εἶναι πράγματι "εἰρηνιστές" καί γι' αὐτό ἀρνοῦνται τή στράτευση, ὅπως ὑποστηρίζουν; Ὁχι, βεβαίως. Ἐγγραφε ἡ "Σκοπιά" τοῦ 1915 σελ. 17: *"Ἀληθεῖς Χριστιανοί, ἅγιοι (δηλαδή "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά") ἀναμφιβόλως εὐρίσκονται εἰς πάντας τούς στρατούς τῶν χωρῶν ἐκείνων, ἔνθα ἡ στρατολογία εἶναι νόμος"*²⁶. Ἐξ ἄλλου, καί ὁ Ἰεχωβά ἐμφανίζεται στά ἔντυπά της ἔντονα πολεμοχαρής²⁷. Ὅμως ἀργότερα ἄλλαξε καί σ' αὐτό ἡ "Σκοπιά", μετά τόν δεύτερο πρόεδρο. Ἀπό τότε ἡ ἐταιρεία ἔγινε θεοκρατία. Οἱ πολιτικές κυβερνήσεις πού δέν ὑποτάσσονται σ' αὐτή καί μαζί τους οἱ στρατοί, οἱ δικαστές, οἱ ἀστυνομίες, οἱ κληρικοί καί οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοί, ἀνήκουν στό στρατόπεδο τοῦ διαβόλου, εἶναι τό "θηρίον". Ἄρα οἱ ἀληθινοί "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" δέν μποροῦν νά ὑπηρετήσουν αὐτόν τόν στρατό μέ κανένα τρόπο, γιατί αὐτό θά τούς καθιστοῦσε δούλους τοῦ "θηρίου". [Χαρακτηριστικά εἶναι μερικά συνθήματά της ὅπως τά ἐξῆς: *"Ρίψατε αὐτήν (τήν πόρνη-Βαβυλώνα) κάτω... ἀφήσατέ την νά καταπατηθῇ"*.

²⁶ Σκοπιά 1915, σ. 17.

²⁷ Χριστ. ἢ Χριστιαν. σ. 24. Σκοπιά 1954, σ. 81.

"Πατάξατε αυτούς· μηδείς ἅς μή ἐξέλθῃ"· "φονεύσατε τούς λάτρεις τοῦ Διαβόλου"· "Κάτω τό παλαιό! Ἐπάνω τό νέο"²⁸.

Ἔτσι καλλιεργεῖ στίς καρδιές τῶν ὁπαδῶν της τό μῖσος καί τήν ἐχθρότητα πρός ὅλους τούς κοινωνικούς θεσμούς καί ἀποτρέπει τούς ὁπαδούς της νά συμβάλουν στό κοινωνικό καλό. Καλλιεργεῖ μέσα τους αὐτό πού ἡ "Σκοπιά" ὀνιομάζει *"θεοειδής ἀρετή τοῦ μίσους"*.] Πάντως, σήμερα ἡ "Σκοπιά" δέν ἀρνεῖται στούς ὁπαδούς της νά ὑπηρετήσουν τό "θηρίον", ὅχι βεβαίως, μέ στρατιωτική θητεία, ἀλλά μέ "κοινωνική ὑπηρεσία" καί μάλιστα ἀμοιβόμενοι, (ἐκμεταλλευόμενη τόν σχετικό νόμο 2510/1997, κεφ. Γ', ἄρθρ. 18-24), ὥστε, ἐκμεταλλευόμενοι τήν θέση τους, νά προσηλυτίζουν ἀνενόχλητοι ἀνύποπτους καί μερικές φορές ἀνήμπορους χριστιανούς.

Ἐξ ἄλλου, ἡ "Σκοπιά" δέν ἀπαγορεύει στούς ὁπαδούς της τήν χρήση φονικῶν ὅπλων σέ ὥρα ἀνάγκης, ὁ δέ Ἰεχωβά τους παρουσιάζεται συχνά ὡς πολεμοχαρής. Ἄλλωστε ὅταν ἔλθῃ ὁ Χριστός τους θά χρησιμοποιήσῃ κι'αὐτός ὅπλα γιά νά σφάξῃ τούς ἐχθρούς του καί αὐτοί θά ἔχουν τήν χαρά νά πλένουν τά πόδια τους μέσα στό αἷμα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰεχωβά (θεοειδεῖς ἀρετές)²⁹.

[ι) Ἀρνηση στήν μετάγγιση αἵματος

Ὅπως εἶπαμε, οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἡ βιολογικὴ ζωὴ. Ἡ βιολογικὴ ζωὴ ὅμως ταυτίζεται μέ τό αἷμα. Ἔτσι, ἡ "Σκοπιά", σέ πλήρη ἀντίθεση βεβαίως μέ τήν Ἀγία Γραφή, βλέπει στό αἷμα τό μοναδικό στοιχεῖο τῆς ὕπαρξης τοῦ ἀνθρώπου. Ἀπαγορεύοντας τήν μετάγγιση γιά ψυχολογικό ἐκβιασμό (ὅπως εἶπαμε) προσπαθεῖ νά τήν θεμελιώσῃ καί θεωρητικά, προφασιζόμενη ὅτι τήν ἀπαγορεύει ἡ Ἀγία Γραφή. Στήν πραγματικότητα ὅμως ἄλλος εἶναι ὁ λόγος. Δέν μπορεῖ νά δεχθεῖ ὅτι εἶναι δυνατόν νά ἀναμιχθεῖ ἡ ζωὴ, ὡς ἀποκλειστικό στοιχεῖο ἑνός ἀνθρώπου, μέ τήν ζωὴ ἑνός ἄλλου, μιά καί δέν ὑπάρχει στὸν ἄνθρωπο ἄλλο, πνευματικό, στοιχεῖο, (ψυχὴ).

Καταπιέζοντας, λοιπόν, τούς ὁπαδούς της, ἐπιβάλλει στὸν καθένα νά φέρῃ ἐπάνω του μιά κάρτα, πού γράφει: *"Ἱατρικὴ προειδιποίηση: Δηλώνω ὅτι δέν ἐπιθυμῶ νά μοῦ γίνῃ μετάγγιση αἵματος... Τό ἔγγραφο αὐτό ἰσχύει ἀκόμη καί ἂν εἶμαι ἀναίσθητος καί δεσμεύει τούς*

²⁸ Διεκδίκησης Γ', σσ. 76, 96. Σκοπιά 1959, σ. 196.

²⁹ Σκοπιά 1968, σ. 83.

κληρονόμους μου ή τούς νομικούς αντιπροσώπους μου" (ύπογραφή και 2 μάρτυρες)³⁰.

"Αραγε, και σ'αυτό τό θέμα έτσι έκήρυττε πάντοτε ή "Σκοπιά"; "Οχι, βεβαίως, όπως συμβαίνει μέ όλες τίς κακοδοξίες της. Αύτή ή άπαγόρευση άρχισε τό έτος 1961. Μέχρι τότε ή μετάγγιση ήταν δεκτή ή άνεκτή. Από τότε ή μετάγγιση θεωρείται αντίθετη πρός τόν νόμο του Θεού.

"Όμως, ή Αγία Γραφή άπαγορεύει τήν βρώση αίματος, δηλαδή τήν άφαίρεση ζωής και μάλιστα μέ βίαιο τρόπο, και όχι τήν μετάγγιση, ή όποία δίνει ζωή. Άλλωστε, ή μετάγγιση αίματος δέν ήταν άκόμη γνωστή τότε. Η μετάγγιση δέν είναι βρώση αίματος, ούτε άφαίρεση ζωής. Αντίθετα, είναι προσφορά ζωής, διατήρηση τής ζωής. Όποιος άρνεϊται λοιπόν τήν μετάγγιση παραβαίνει βασικό καθήκον για τήν διατήρηση αυτού του πολυτιμότερου δώρου του Θεού στον άνθρωπο και γίνεται "έννοχος αίματος". Άλλωστε, ή "Σκοπιά" δέχεται τό έμβόλιο και οι "μάρτυρες του Ίεχωβά" πίνουν γάλα και τρώνε κρέας και στέαρ (λίπος) . Μήπως μέσα σ'αυτά δέν υπάρχει αίμα;

Αντιμάχεται, έτσι, ή "Σκοπιά", και σ'αυτό τό σημείο, τήν έντολή του Ίησου Χριστού, πού διδάσκει τήν αγάπη πρός τόν πλησίον. Μή ξεχνάμε, έξάλλου, ότι ό Ίδιος ό Ίησοϋς Χριστός υπήρξε ό Πρώτος Αίμοδότης, πού μέ τό Ίδιο Του τό Αίμα έδωσε και δίδει ζωή, σ'όποιον πιστεύει σ'Αυτόν και μεταλαμβάνει από τό Σώμα Του και τό Αίμα Του.

Δέν είναι, λοιπόν, γραφικά και θρησκευτικά τά κίνητρα τής "Σκοπιᾶς" και στην άρνησή της αυτή, αλλά στρατηγική ψυχολογικής βίας και τρομοκρατίας επάνω στα δύστυχα θύματά της.]

6. Συμπεράσματα:

Συνοψίζοντας όσα είπαμε, θά μπορούσαμε νά εξαγάγουμε τά ακόλουθα συμπεράσματα:

α) Οι "Μάρτυρες του Ίεχωβά", όχι μόνον δέν μπορούν νά χαρακτηριστούν ως χριστιανική αίρεση, αλλά ούτε και ως γνωστή θρησκεία. Είναι μιά εταιρεία, δηλαδή έμπορική επιχείρηση, μέ θρησκευτικό - ψευδοχριστιανικό προσωπείο. Ό θρησκευτικός όμως χαρακτηρας τους τούς παρέχει φορολογικά πλεονεκτήματα και νομική προστασία.

β) Απορρίπτουν συλλήβδην και πολεμοϋν όλα τά δόγματα τής Όρθόδοξης Έκκλησίας μας, αλλά και όλα τά βασικά δόγματα όλων των

³⁰ Σκοπιά 1.4.1985, σ. 26.

χριστιανικῶν ὁμολογιῶν. Τὴν Ἁγία Τριάδα τὴν θεωροῦν "διαβολικὴ ἐπινόηση".

γ) Ὑβρίζουν τὴν Ἐκκλησίαν ἀποκαλώντας τὴν "πόρνη Βαβυλώνα" καὶ διακηρύττουν ὅτι ἔπεσε σὲ ἀποστασία ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνες. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό βλασφημοῦν τὸ ὄνομα καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποιος μὲ τὸ ἀψευδὲς στόμα Του διαβεβαίωσε ὅτι "πῦλαι ἄδου οὐ καταισχύσουσιν" τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ ὅτι θὰ τὴν καθοδηγεῖ "εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν".

δ) Ὑβρίζουν χυδαίως τοὺς ναοὺς μας, ἀποκαλώντας τοὺς "πορνοστάσια" καὶ τοὺς κληρικοὺς ἀποκαλώντας τοὺς "ἁγιοφανεῖς ἀπατεῶνες" καὶ "πράκτορες τοῦ Σατανᾶ", τὰ δὲ μοναστήρια τὰ ὀνομάζουν "διαβολικὰ ἱδρύματα"³¹.

ε) Χαρακτηρίζουν τὰ ἔθνη, τίς κυβερνήσεις, τοὺς διεθνεῖς ὀργανισμοὺς, τοὺς στρατοὺς, τὰ δικαστήρια, τίς ἀστυνομίες ὡς στρατόπεδο τοῦ Σατανᾶ καὶ τοὺς ταυτίζουν μὲ τὸ "θηρίον" τῆς Ἀποκαλύψεως, καίτοι, ξεγελῶντας τοὺς, ζητοῦν συχνά τὴν βοήθεια καὶ τὴν ἐπέμβασή τους.

στ) Δέν σέβονται καὶ παραβιάζουν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν ὁπαδῶν τους, ἐνῶ καταφεύγουν σὲ διεθνῇ δικαστήρια γιατί καταπατοῦνται τάχα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματά τους καὶ ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία τους στὴν πατρίδα μας.

ζ) Χρησιμοποιοῦν τὸν δόλο καὶ τὴν ἀπάτη στὴν στρατολόγηση ὁπαδῶν καὶ στὴν σχέση τους μὲ τίς πολιτικὲς κυβερνήσεις.

η) Ἡ ἐταιρεία "Σκοπιά" ἐπανειλημμένα ἀποδείχθηκε "ψευδοπροφήτης" ἀμετανόητος καὶ "ψευδόχριστος" πλᾶνος, πλανῶν τοὺς ἀνυποψίαστους.

θ) Κηρύττει τὸ μῖσος καὶ τὴν διαίρεση, ἀπομονώνει τὰ μέλη της καὶ τὰ ἀποκόπτει ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ γίνεσθαι καὶ τὴν κοινὴ κοινωνικὴ προσπάθεια πρὸς καλυτέρευση τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς.

ι) Ἐχει συσσωρεύσει τεράστια κεφάλαια καὶ ἀμύθητη ἀκίνητη περιουσία, ἰδιαίτερως τὸ 1975 μὲ τὴν ψευδοπροφητεία γιὰ τὸ τέλος δῆθεν τοῦ κόσμου, "θησαυρίζουσα θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς" (Ματθ. στϞϩ9), μὲ σειρά ἐκδοτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἄλλων ἐπιχειρηματικῶν δραστηριοτήτων, ἐνῶ δέν διαθέτει οὔτε ἓνα φιланθρωπικὸ ἴδρυμα.

ια) Ἐκμεταλλεύεται τὸν χαρακτήρα της ὡς ἀμερικανικῆς μετοχικῆς ἐταιρείας καὶ κάνει χρῆση στὴν Ἑλλάδα τῆς ἐλληνοαμερικανικῆς σύμβασης συνεργασίας τοῦ 1954, ὥστε νὰ ἔχει μεταχείριση ἐταιρείας τοῦ πλέον εὐνοουμένου κράτους.

³¹ Ἡ ψευδὴς θρησκεία, σ. 381.

ιβ) Διαβάλλει διεθνῇ πρόσωπα ασχολούμενα μ' αὐτή, ἀλλά καί χῶρες πού δέν ἀνέχονται ἀδιαμαρτύρητα τίς σκοτεινές καί δόλιες δραστηριότητές της. Ἐχει καταδικαστεῖ ἀπό ξένες κυβερνήσεις (Γαλλία) καί ἀπό τό ΕΔΑΔ.

ιγ) Διαστρεβλώνει, τέλος, καί παραχαράσσει τό ἱερό κείμενο τῆς Ἀγίας Γραφῆς παρασύροντας τούς ἀνυποψίαστους καί ἀκατάρτιστους.

Ἀνήκει, δηλαδή, ἡ μετοχική ἐταιρεία "Σκοπιά", μέ λίγα λόγια, σέ ἐκείνους γιά τούς ὁποίους *"Τό Πνεῦμα ρητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς θέλουσιν ἀποστατήσῃ τινές ἀπό τῆς πίστεως, προσέχοντες εἰς πνεύματα πλάνης καί εἰς διδασκαλίας δαιμονίων"* (Α' Τιμ. δ' 1).

Προσοχή λοιπόν σέ ὅ,τι μᾶς λένε καί σέ ὅτι μᾶς διακηρύττουν.

Κλείνοντας τήν σημερινή εἰσήγηση, πρέπει νά τονίσουμε ὅτι ἡ Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖ νά ἀλλάξει ποτέ, καθόσον στόν Θεό *"δέν ὑπάρχει ἀλλοίωσις οὐδέ σκιά μεταβολῆς"* (Ἰωάν. α' 17). *"Ὁποῖος ἀλλοιώνει τό Εὐαγγέλιο πού κήρυξε ὁ Χριστός δέν εἶναι "ἀπό Θεοῦ" καί κηρύττει "ἄλλο εὐαγγέλιο"*. Ἐπομένως, δέν μπορεῖ νά εἶναι *"ἀγωγός τῆς Ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ"* καί ὁ αὐθεντικός ἐρμηνευτής της. Ὁποῖος ὁμιλεῖ ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, πάντοτε καί παντοῦ καί ὑπό ὁποιοσδήποτε καταστάσεις τά ἴδια πιστεύει, κηρύσσει καί διδάσκει καί ὁ ἀληθινός προφήτης δέν διαψεύδεται. Καί αὐτό εἶναι τό κύριο χαρακτηριστικό μόνον τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Ἡ Ἐκκλησία, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, δέν πλανᾶται, ὅσο κι ἂν μερικά μέλη της μπορεῖ νά ἀμαρτάνουν προσωπικά, γιατί ἔχει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, τό Ὅποῖο τήν συνέχει καί τήν ὁδηγεῖ *"εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν"*. Εἶναι Ἐκείνη, ἡ ὁποία κατάρτισε τόν Κανόνα τῆς Ἀγίας Γραφῆς -πού καί οἱ ἴδιοι οἱ αἵρετικοί ἐν ἀγνείᾳ τους ἀποδέχονται- καί μόνον Αὕτη μπορεῖ νά ἐρμηνεύει σωστά τήν Ἀλήθεια ἐγγυόμενη τήν σωτηρία σέ κάθε ἄνθρωπο.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ἐπί 2000 τώρα χρόνια, ὑπῆρξε πάντοτε ἴδια καί ἀναλλοίωτη. Δέν ἐμφανίστηκε αὐθαίρετα σέ μεταγενέστερους χρόνους, ὅπως συμβαίνει μέ ὅλους τούς αἵρετικούς.

Ἄς διερωτηθοῦν, λοιπόν, οἱ διάφοροι αἵρετικοί, γιά ποιούς ἰσχύουν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας ὅτι: *"ἐγερθῇσονται (ἐλεύσονται) ψευδόχριστοι καί ψευδοπροφῆται καί θέλουσι δεῖξει σημεῖα καί τέρατα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν καί τούς ἐκλεκτούς"*; (Ματθ. κδ' 24). [Σέ ποιούς ἀναφέρεται ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν γράφει ὅτι *"εἶναι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, μετασχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ"*, συμπληρώνοντας ὅτι *"οὐδέν θαυμαστόν· διότι αὐτός ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. Δέν εἶναι λοιπόν μέγα ἂν καί οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται εἰς ἀγγέλους δικαιοσύνης τῶν ὁποίων*

τό τέλος θέλει εἶσθαι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν"; (Β' Κορ. ια' 13-15).] Ἀσφαλῶς, αὐτὰ δέν ἰσχύουν γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Ἰσχύουν ὅμως γιὰ τοὺς λεγόμενους "Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" καὶ τὴν ἑταιρία τους "Σκοπιά".

Ἡ Ἐκκλησία, πάλι κατὰ τὸν Ἀπ. Παῦλο, εἶναι "ὁ στῦλος καὶ τὸ ἐδραίωμα τῆς ἀληθείας" (Α' Τιμ. γ' 15). Κι' ἐμεῖς, οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, ζοῦμε μέσα σ' αὐτὴ τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ εἶναι ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας μας. Μέσα σ' αὐτὴν τρεφόμεστε μέ τὴν Ἀλήθεια στὴν ἀδιαμφισβήτητη γνησιότητά της καὶ καὶ μέ τὸ πανακήρατο Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Χρυστοῦ καὶ ὁδηγούμεστε μέ ἀσφάλεια στὴν σωτηρία. Παράλληλα, ἔχομε ἱερό καθῆκον καὶ ὑποχρέωση αὐτὴ τὴν Ἀλήθεια νά μὴν τὴν κρύβουμε "ὑπὸ τὸν μόδιο" (Ματθ. εφ' 15). Καλούμαστε, λοιπόν, νά τὴν γνωρίσουμε, νά τὴν βιώσουμε καὶ μέ ἀγάπη νά τὴν κηρύξουμε καὶ πρὸς τοὺς πλανεμένους ἀδελφούς μας³².

³² Ὁ κάθε Χριστιανός ἔχει καθῆκον, ἰδιαίτερα στὴν σημερινή ἐποχή, νά εἶναι ἔτοιμος "πρὸς ἀπολογία παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου" (Α' Πέτρ. γ' 15). Εἶναι ὑπεύθυνος, ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας νά γνωρίζει, μελετώντας τὴν Ἁγία Γραφή καὶ νά μπορεῖ νά βοηθήσει καὶ τοὺς πλανεμένους ἀδελφούς του. Ἀλλοιῶς, σέ μιά συνάντηση μέ τὴν πλάνη καὶ ὁ ἴδιος μπορεῖ νά κινδυνεύσει καὶ τοὺς ἀδελφούς του νά μὴ μπορεῖ νά βοηθήσει καὶ νά ἐλευθερώσει ἀπ' αὐτή.

Δυὸ παραδείγματα: Θά μπορούσε π.χ. ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός νά ἀπομονώσει ἕναν αἰρετικό, πού κατηγορεῖ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γιὰ εἰδωλολατρία, ἐπειδὴ τιμᾷ τίς εἰκόνες, ἂν γνωρίζει τὴν διαφορά μεταξύ εἰδώλων καὶ εἰκόνων καὶ τὴν σαφὴ διδασκαλία τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία προτρέπει μὲν τὴν τιμὴ τῶν εἰκόνων, τῶν λειψάνων, τῶν ἱερῶν σκευῶν, ὅχι ὅμως καὶ τὴν λατρεία τους. Ἄν γνωρίζει ἀκόμη, ὅτι οἱ "μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά" μέχρι τὸ 1931 χρησιμοποιοῦσαν καὶ τιμοῦσαν τὸν Τίμιο Σταυρό. Τὸν ἐτύπωναν πάνω στό περιοδικό τους "Σκοπιά" καὶ τὸ ἔφεραν στό πέτο τους καὶ ἄρα σήμερα ἀρνοῦνται τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους, ἀποκαλώντας τὸν Σταυρό "ξύλο", "πάσαλο" ἢ "φωνικό ὄργανο".

Ἡ ἕνας κληρικός, πού δέχεται τὴν εἰρωνία ἑνὸς αἰρετικοῦ, ἐπειδὴ οἱ πιστοὶ τὸν ἀποκαλοῦν "πατέρα", θά μπορούσε κάλιστα νά ἀποστομώσει καὶ νά προβληματίσει ἴσως τὸν αἰρετικό, ἂν τοῦ θύμιζε τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅταν γράφει στοὺς Κορινθίους: "ἐάν μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα" (Α' Κορ. δ' 15). Ἡ τὸ χωρίο ἀπὸ τὸ Β' Βασιλέων ιγ' 14, στό ὁποῖο ὁ Ἐλισαῖος ἀποκαλεῖ τὸν προφήτη Ἠλία: "πάτερ μου πάτερ μου, ἄμαξα τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ" (βλ. καὶ Β' Βασιλέων ἢ Δ' Βασιλειῶν β' 12).

Γιὰ νά χρησιμοποιήσει ὅμως ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανός τέτοια ἐπιχειρήματα πρέπει νά μελετᾷ καὶ νά γνωρίζει τὴν Ἁγία Γραφή. Καὶ ἐδῶ προβάλλουν ἐπιτακτικά, ἀφ' ἑνός, τὸ καθῆκον μας καὶ, ἀφ' ἑτέρου, ἡ εὐθύνη μας ὡς μελῶν τῆς Ἀληθινῆς Ἐκκλησίας.

Ί. Ναός Αγίου Χαραλάμπους
Λάρισα, 22.11.2007
Παπαστράτειον
Άγρίνιο, 5.5.2008
Άγιος Ιωάννης
Μαρκόπουλο, 23.11.2008
Βόλος, 17.11.2010